

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה
גליון 2868

יום שני ח' אדר ב' תשפ"ד
דף היומי בבלי: ב"מ יט | עמוד היומי: שבת טז: | דף הכולל: ב"מ קו | קנין ירושלמי: תרומות עו
דף היומי בהלכה: רי"א ה'.
מוסר: שם עולם - ושמעתי בשם הגר"א' עד פרק כ'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק ב' "וכי מה היא טיבה של אותה כימה" עד פרק ב' "קול ה' שובר ארזים"

**בשעות הבוקר של השבת, אף אחד לא דופק
בדלת בשעות הללו, וכך זכיתי להרבה מאוד שעות
של שקט ושלווה שבהן הרבנית היתה מעלה
זיכרונות ומספרת לי סיפורים רבים על מרן זצ"ל**

**פנינים מתוך שיחה רווית הוד עם הגאון רבי גדליה הוניגסברג שליט"א, נכדו חביבו של מרן
שר התורה רבינו הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל - למלאת שנתיים להסתלקותו**

שעות של שקט ושלווה שבהן הרבנית היתה מעלה זיכרונות ומספרת לי סיפורים רבים על מרן זצ"ל, על אביה מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל, על חמיה הסטייפלער זצ"ל ולפעמים גם על עצמה.

"לפני שאתחיל את הסיפורים עצמם, אני רוצה להקדים הקדמה קצרה: צריכים לדעת שלא כל אדם זוכה להיות בדרגה זו של מרן רבי חיים קנייבסקי. הוא היה יחיד בדור והסיפורים הללו לא נועדו לגרום למישהו לנסות להיות כמוהו.

"אז למה בכל זאת אני מספר אותם? כדי לתת לנו מושגים. שנדע שיש לנו לאן לשאוף. יש אימרה חסידית ידועה על מה שכתוב ב'תנא דבי אליהו' "שכל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב", שהכוונה ב'גיעו' היא לא שאנחנו נהיה בדרגתו של אברהם אבינו או יצחק אבינו או יעקב אבינו. אלא מתי המעשים שלי יהיו כאלו שיש להן איזושהי נגיעה קטנה במה שהיו אבותינו הקדושים, שיהיה לנו איזושהו חיבור קטנטן אליהם, וזאת כבר דרגה מאוד גדולה. כך גם אני מספר את הסיפורים הללו כדי שאולי תהיה לנו איזו נגיעה קטנה בהנהגותי ובדרגותי המופלאות, והלוואי שנזכה לזה."

"משנת תשס"ב ועד סוף ימיו של מרן, היתה לי חזקה לשהות לצדו בכל שבת, בחצי הראשון של יום השבת", מספר הרב הוניגסברג, "הייתי מתפלל אתו שחרית כוותיקין, ולאחר מכן מלווה אותו הביתה ושוהה בביתו עד לאחר תפילת המנחה שאותה היה מתפלל בזמן, חצי שעה אחר חצות היום.

"במשך השעות הללו זכיתי גם ללמוד עם מרן זצ"ל ולשוחח עמו בעניינים שונים, וגם לשבת עם הסבתא, הרבנית ע"ה, ולשוחח עמה רבות.

אבל בשעות של בוקר יום השבת, הבית היה ריק

"האמת שהשעות הללו היו השעות הכי טובות בשבוע לדבר עם הרבנית, כי בכל ימות השבוע היא היתה עסוקה בקבלת קהל, הנשים הרבות שצבאו על ביתה ובאו להתברך מפיה, וכן היתה עסוקה בלשמש את בעלה הגדול, להכין לו את האוכל ולדאוג לכל מחסורו ללא ליאות. בליל שבת באו בני המשפחה לאחל שבת שלום ולשהות בצל הסבתא, ובשבת אחר הצהרים כבר שוב הגיעו הבנות והנכדות לשוחח איתה.

"אבל בשעות של בוקר יום השבת, הבית היה ריק. אף אחד לא דופק בדלת בשעות הללו, וכך זכיתי להרבה מאוד

"אתה יודע מה החזיק אותי באותם רגעים?", היא אמרה לי, "מה שהחזיק אותי זה מה ששמעתי מאמא שלי ע"ה (הרבנית שינה חיה ע"ה, בתו של הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי זצ"ל). אמא שלי סיפרה לי שפעם היא היתה טיפוס שונה לחלוטין, לפני שהיא התחתנה עם אבא, היא היתה טיפוס תוסס, עליזה ושמחה. בחתונות של החברות שלה היא היתה פעילה ביותר! אבל ברגע שהתחתנה עם אבא, הכל השתנה. הוא הלך לבית המדרש ללמוד כל היום כבר בימי השבע ברכות, והיא אמרה לעצמי "אני מתחתנת עם ספר תורה!".

"המילים האלו הדהדו באוזניי באותו רגע", אמרה הרבנית, "אמרתי לעצמי, אני הולכת בדרכי אמי! גם אני זוכה לכך, גם אני מתחתנת עם ספר תורה. יצאתי החוצה והודעתי שהשידוך הזה מוצא חן בעיני".

(מתוך מאמר נרחב שיתפרסם א"ה בגליון 'לקראת שבת' ויקרא)

מה שהחזיק אותי זה מה ששמעתי מאמא שלי ע"ה

"זה מאוד קל לומר "מרון שר התורה", ולתאר את הידע העצום שהיה לו בכל רחבי הש"ס והפוסקים. אבל צריכים לדעת שזה לא בא לו בקלות. הוא השקיע עמל ויגיעה בצורה על אנושית במשך שנים רבות, עד שזכה למה שזכה.

"הרבנית סיפרה לי שכשהיא נפגשה עם רבי חיים, לפני שהתארסו, היא היתה עובדת ומרוויחה כסף. היא היתה מפרנסת את בית הוריה באותה תקופה, והיו לה השגות בענייני העולם הזה כמו כל צעירה, אבל אז בפגישה, הוא התחיל לומר לה איזה פירוש שחידש בפרשת השבוע. הוא לא יכול היה לדבר בענייני חולין, לרגע חשבה לדחות את ההצעה ולבקש שיחפשו לה בחור אחר שנמצא קצת יותר על הקרקע..."

מרון ראש הישיבה זיע"א, היה אומר איך אפשר לדעת איזו מצוה היא מצוה שכוחה גדול ורב, תראה איפה שיש יצר הרע גדול... היצר הרע הוא המבין הכי גדול במצוות...

הגה"צ רבי חזקיהו מיישקובסקי שליט"א, על תפילה ומידות טובות

לא מקבל, אז מה העניין להיות במיר? ... תלך לבית כנסת שאתה התפללת בו ותלמד שמה... במקום תפילה שם תהא רינה... מה זה משנה...

הרב אברמסקי זצ"ל כשהיה גאב"ד בלונדון

- אתה רוצה באמת לגדול? אתה רוצה באמת לעלות? ... אם הגמרא אומרת בסוף נדה (ע, ב) מה יעשה אדם ויחכם? אמר להן ירבה בישיבה וימעט בסחורה, אמרו הרבה עשו כן ולא הועיל להם? ... אלא יבקש רחמים ממי שהחכמה שלו וכו', ופה הגמרא לא אומרת הרבה עשו ולא עלתה בידם... הגמ' שואלת א"כ למה הזכירו בתחילה שצריך להרבות בישיבה? כי הא בלא הא לא סגי... צריך תורה ביחד עם התפילה.

אי אפשר להיות יותר חכמים מן הגמרא... תפילה זה העיקר! אתה רוצה באמת לגדול? אתה רוצה באמת להיות תלמיד חכם? ... אתה רוצה להיות למדן? ... בלי תפילה זה לא הולך!

הרב אברמסקי זצ"ל כשהיה גאב"ד בלונדון, ונכנס לבית חולים לבקר את אחד הגבירים בקהילתו, הגביר שכב על המיטה בחוסר אונים ואמר יש לי הרבה כסף... אני מוכן לתת מחצית מרכושי אם אני אהיה בריא ואוכל לבא לבית הכנסת... אמר רבי יחזקאל אברמסקי: "ואני ברוב חסדך אבא ביתך"...! יש כאלו שקמים לתפילה בישיבה ובטוחים שהקב"ה חייב להם תודה על כך שהם באו... אבל זה מתנה של הקב"ה שאתה בכלל יכול לבא

מרון רה"י זיע"א (הגרא"ל שטיינמן) היה אומר איך אפשר לדעת איזו מצוה היא מצוה שכוחה גדול ורב ושהמקיימה זוכה לשכר רב, תראה איפה שיש יצר הרע גדול... היצר הרע הוא המבין הכי גדול במצוות... בשישי שבת הוא שם את כל כוחו להחליש... במועדים, בחנוכה ובפורים ובסוף הזמן... הכל! איפה ששווה הרבה הוא מסיח את דעתם של האנשים. וכן בכוחה וחשיבותה של התפילה בישיבה, ומזה תבין מה שווה התפילה...

מורינו הגרב"מ אזרחי זצ"ל סיפר לנו על רבי ירוחם ממיר, שפעם הוא יצא מהישיבה, וראה שני בחורים שחוזרים עם תפילין תחת שכמם... [כשתהיו משגיחים תבינו שזה גם עניין של בין אדם לחבירו בצערם לראות איך בחור בידיים מפסיד עולם כשלא מתפלל בישיבה...] הוא שאל אותם, מהיכן אתם חוזרים? ... הם ענו לו, לנו אין הבדל אם מתפללים בישיבה או במקום אחר, העיקר שמתפללים... אמר להם רבי ירוחם, אם כן - אין הבדל בין מיר לישיבה אחרת, תחפשו לכם ישיבה אחרת...

והסביר רבי ברוך מרדכי זצ"ל: מה זה היה, עונש? ... לא. רבי ירוחם לא היה מעניש, וכ"ש שהוא לא היה נוקם... אלא בשביל מה אתה בא לישיבה?... בשביל לקבל! אם אתה בין כה וכה לא מקבל אז באמת מה העניין להיות בישיבה? ...

ישיבה נותנת! בישיבה באופן נורמלי יש גדולי עולם, ואפשר כל כך הרבה לקבל... פה בישיבה אפשר לקבל מכל אחד! ויש מה לתת... ומי שבאמת רוצה לקבל - יש ממי לקבל! אלא מה... אתה

תקוות, הם היו אכן גאונים ועילויים - לא יצא מהם הרבה... למה? כי היה בהם אלו שלא היו להם כ"כ מידות טובות, הם רק הגיעו לאיזה מקום - הם הסתכסכו עם הרה"י או המנהל או ההורים, והם חיפשו ישיבה אחרת, עד שהם נשארו בבית. אבל אלו שהיו בעלי מידות טובות, גם כאלו שלא היו כ"כ כשרוניים - הם הצליחו, ואהבו אותם, ורצו בקרבם... רבי ברוך נשקו על ראשו ואמר לו, רואים שגדלת בבית של רבי אהרן לייב זיע"א.

מידות... לחשוב על השני... כל המהות שלנו זה לחשוב על השני...

(מתוך מאמר נרחב שיפורסם א"ה בגליון 'לקראת שבת' ויקרא)

להתפלל... ולא סתם מתנה, ברוב חסדך! זה לא סתם חסדך, אלא ברוב חסדך... אדם בריא, ויכול לבא ולהתפלל, יש לי כתובת... יש מישהו שרוצה לענות לי... הוא מעוניין לשמוע אותי...

סיפר לי הרה"ג ר' ישראל טרבלסי

סיפר לי הרה"ג ר' ישראל טרבלסי (הוא הוציא לאור ג"כ של 'אפיקי אי"ל' - שיעורים של מרן רה"י זיע"א על ספרי המוסר ביסודות הדת) הוא היה מקורב מאד לראש הישיבה הג"ר ברוך ויסבקר זצ"ל ולמד אצלו בישיבת בית מתתיהו. פעם אחת הוא שאל אותי, ישראל... מי לדעתך הכי הצליח בזמנך בישיבה... אמר לו: אני רוצה לאכזב את הרה"י... חלק מאלו שהרה"י תלה בהם

"אני עכשיו בסופרמרקט, אולי אתם זקוקים למשהו? שקדי מרק לילדים הבאתי לכם כבר פעם, אולי גם היום אתם רוצים? ואולי ביסלי בהשגחת הבד"ץ?"

הלב הטוב והענווה של הגה"צ רבי שמשון פינקוס זצ"ל

בקביעות שיחת טלפון ממנו, בטרם יציאתו, שפחות או יותר נאמר בה כך: 'אולי את רוצה לשלוח משהו?' או: 'למה שלחת שקית כה קטנה, הרי אני נוסע עם מזוודות ריקות, ממש חבל. תשלחי!' והנה פעם אחת הקדימה היא להתקשר אליו, מאחר שעל פי התכנית אמור היה רבי שמשון יומיים לאחר מכן לצאת ליוהנסבורג ומשום מה לא יזם את שיחת הטלפון הקבועה. "דחיתי את הנסיעה בשבוע", הודיע לה רבי שמשון כדי להסביר למה הפעם לא התקשר, ובאותה נשימה הביע באוזניה תמייה על פנייתו: "וכי אתם צריכים להתקשר אלי? והרי לא היתה פעם אחת שנסעתי ולא טלפנתי אליכם?!"...

אני עכשיו בסופרמרקט, אולי אתם זקוקים למשהו?

יום בהיר אחד קיבל אברך נוסף מיוהנסבורג שיחת טלפון מביתו של רבי שמשון באופקים, ובה הוא הודיע שהוא יוצא היום אליהם ליוהנסבורג, ושאל אם הם צריכים משהו מהארץ. הלה השיב שישראל את רעייתו, ולבסוף נקב בשמו של מוצר כלשהו הנחוץ להם. אבל בכך לא תם הסיפור, שכן למן אותה נסיעה ואילך קבע לו לנוהג לפני כל יציאה להתקשר ליוהנסבורג ולברר בסגנונו המיוחד והכובש בלבביותו: "אני עכשיו בסופרמרקט, אולי אתם זקוקים למשהו? שקדי מרק לילדים הבאתי לכם כבר פעם, אולי גם היום אתם רוצים? ואולי ביסלי בהשגחת הבד"ץ?" כך מילא את מזוודותיו בדברים מועילים, כשהוא שמח במי שקונה לבנו יחידו המתגורר במרחקים וזו לו הנסיעה הראשונה שהוא נוסע לבקרו.

כ'שכורת ולא מיין' התהלך לו רבי שמשון פינקוס זצ"ל בעולמו של הקב"ה בחזרו אחר חסדים טובים שאפשר לגמול עם בריותיו של מקום. הוא לא המתין שיבקשו ממנו, ואף לא לרמז קל של "ארצויי ארצייה קמיה". הוא עצמו בחוש הריח וברצון העז שקינן בו לילך במידותיו של הקב"ה, יזם את מעשי החסד המופלאים, שלפיכך - התגלגלו לפתחו באלפיהם.

פעם הזדמן ביוהנסבורג הרחוקה לביתו של אברך יליד ארץ ישראל בשעת ארוחת ערב, ושמע את בעלת הבית שחה באוזני בעלה לפי תומה תוך כדי שהיא מגישה אל השולחן גבינה מקומית מ'חלב ישראל', אה, מה חבל שאין כאן באפריקה חמאה" (-בכשרות מהודרת).

הוא לא נזקק ליותר מאמירה סתמית זו, שאף לא כוונה אליו כמובן. מאותו יום ואילך, בכל פעם שהיה מגיע ליוהנסבורג, זכר להביא עמו כמה חבילות חמאה הערבה לחכה של אותה משפחה.

עם מזוודות ריקות?

מארז של משחות שיניים כשרות, שאותן הביא למענו מארץ ישראל. ולא פעם אחת בלבד, אלא מידי כמה שבועות היה מביא לו מהן עוד ועוד, עד שאילו היו אלו ראויות לאכילה והייתי אוכל אותן, מספר בעל המעשה בחיך, "יכולתי לשבוע רק מהכמות של המשחות שהביא לי".

בטובו וחסדו הגדול הוא העניק תחושה לסובבים כי פשוט איננו מסוגל לנסוע עם מזוודות ריקות, מעיד אברך אחד שהתגורר ביוהנסבורג, ומפרט: "אמי המתגוררת בארץ ישראל היתה מקבלת

עבודת הקודש - בכתף יי שאו

כאמור, בחפצו העז להיות טוב ומיטיב וכחכם לב, השכיל להעניק לכל אלו שבאו עמו במגע את התחושה שמעשי החסד המופלאים הללו אינם כרוכים בטרחה יתרה, ואדרבה, חסד גדול עושים עמו בזה שמאפשרים לו למלא את מזוודותיו הריקות... ולא היו אלו דברים בעלמא מן השפה ולחוץ, אלא באמת ובתמים האמין שהטובה הגדולה ביותר היא עבורו, שזוכה אגב כך לעשות רצון ה' ולמלא את חובתו בעולמו. משום כך, אנשים שונים החלו להאמין שאמנם זה כך, ושוב לא חשו אי נעימות בהטריחם אותו טרחות גדולות שאף מאנשים מן השורה מתביישים לבקש.

טובה עבורו

מאמר חז"ל כי "יותר משבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם בעל הבית, הפך במחיצתו לדבר מוחשי ומובן מאליו.

לכן, יותר משטרחו הפונים בבקשותיהם, טרח הוא לחזר אחריהם ולשדלם בדברים כי חבל מאוד שלא ינצלו את ההזדמנות. כאמור, לצופה מן הצד התקבל רושם ברור שהצד המורווח ב'עסקה' הוא רבי שמשון, והוא הצליח להדביק באמונתו שכך היא האמת לאמיתה אף את כל הסובב.

מעשים שבכל יום היו אלו, ודבר לא עמד בדרכו של רבי שמשון להעניק ולהיטיב לזולת בכל מיני הטבה, כשהוא חף מכל חשבונות וגינוני כבוד, ומפליא לעשות בהעניקו תחושה נעימה וטבעית למקבלים שעבורו זהו דבר של מה בכך. נדמה כי לא הניח לשום הזדמנות שלח סד שנקרתה לו בדרכו לחמוק מבין ידיו, וכמעט שהצליח במתק שפתיו לשכנע את המקבלים כי הם העושים עמו טובה גדולה, בכך שאפשרו לו את מעשי החסד...

(מתוך הספר 'השמש בגבורתו')

המשוב שאני מקבל הוא פשוט מדהים! ישנם בחורים שאמרו שהם בחיים לא חשבו שיצליחו ללמוד עמוד גמרא שלם בכל יום ומהרגע שהתחיל השיעור הנוכחי ונהיה להם 'מחייב', זה מעסיק אותם במשך כל היום ונותן להם תקווה גדולה שיוכלו יום אחד להיות תלמידי חכמים שיודעים ש"ם...

שיחה עם מגיד השיעור בשיבת 'דרך השם' בירושלים, הרב יצחק גוטמן, על שיעור 'עמוד יומי' מיוחד שייסד עבור בחורי ה'קיבוץ' בשיבה

מאת: אלעזר גולדברג

בישיבת 'דרך השם' בירושלים שכבר נודעה לרבים כישיבה שמוציאה שמגדלת ומרוממת את בני התורה לאחר שניסו את כוחם בישיבות אחרות, נוסד שיעור יומי במסגרת תוכנית 'עמוד יומי'. שוחחנו עם מגיד השיעור הרב יצחק גוטמן שליט"א ושמענו מפיו על הסיבות שגרמו לפתיחת השיעור ועל התועלת הגדולה שצומחת לתלמידי הישיבה בעקבותיו.

מה הסיבה שגרמה לצוות הישיבה להחליט על פתיחת שיעור 'עמוד יומי' בשיבה?

הישיבה שלנו אינה כשאר הישיבות המפורסמות בישראל. יש בה יחודיות שלא קיימת במקומות אחרים. מדובר בבחורים איכותיים שלמדו בעבר בישיבות בעלות שם ולאחר מכן גם מאסו בתענוגות עולם הזה ובחרו להצטרף לחבורת הלומדים בישיבת 'דרך השם', כאן הם עולים ומתעלים בתורה ובעבודת השם. אני משמש כמגיד שיעור בישיבה ומלבד הבחורים שאני מלמד ישנם גם בחורים מבוגרים יותר שמגיעים ללמוד ב'קיבוץ' בעיקר בשעות הערב. לפני חצי שנה שמתי לב שצריך חיזוק והתחלה חדשה כדי לדרבן את הבחורים המבוגרים ללמוד טוב יותר. העליתי בפני צוות הישיבה את ההצעה שנצרך את הישיבה שלנו

לתוכנית 'עמוד יומי' של 'דרשו' ואני אמסור שיעור יומי בשעות הערב. ההצעה התקבלה פה אחד וכך נוסד השיעור.

כמה בחורים משתתפים בשיעור מדי יום? וכיצד השיעור מתנהל?

כבר בימים הראשונים של השיעור, בתחילת מסכת ברכות, שמתי לב שזה מאוד 'תופס' את הבחורים. זה גרם להם ל'מחייב' גדול לבוא ולהשתתף, כי יש רצף של הספקים יומיים וכולם רוצים להיות חלק מהדבר הגדול הזה.

בתחילה הגיעו לשיעור כשלושה בחורים בלבד, אך ככל שחלף הזמן הצטרפו עוד ועוד וכיום משתתפים מדי יום לכל הפחות 15 בחורים בשיעור.

משך השיעור בכל יום הוא בין שעה לשעה וחצי, כשאני משתדל לחזור על פשט הגמרא שוב ושוב עד שכולם יבינו היטב את החומר. כאשר כלל הבחורים יוצאים מהשיעור עם הבנה טובה של עמוד הגמרא, זה מעניק להם סיפוק אדיר ורצון להמשיך ולהשתתף גם בהמשך, על מנת לסיים מסכתות שלימות.

לא מכבר סיימנו יחד עם בני החבורה את מסכת ברכות ומיד התחלנו ללמוד מסכת שבת. הלימוד כעת מורכב ויותר קשה להבנה, אך הבחורים לא מוותרים על שום שיעור ואני מצדי

משתדל להסביר טוב יותר כל שורה בגמרא.

לכבוד סיום מסכת ברכות, יצאתי עם חבורת הלומדים לאחד מהפארקים בעיר, שם ישבנו ועשינו 'זיץ' עם שירים וריקודים לכבוד התורה וכמובן סעדנו את ליבנו במיני בשר שצלינו 'על האש'.

איזו תועלת אתה רואה שהשיעור מעניק לבחורים?

המשוב שאני מקבל הוא פשוט מדהים! ישנם בחורים שאמרו שהם בחיים לא חשבו שיצליחו ללמוד עמוד גמרא שלם בכל יום

ומהרגע שהתחיל השיעור הנוכחי ונהיה להם 'מחייב', זה מעסיק אותם במשך כל היום ונותן להם תקוה גדולה שיוכלו יום אחד להיות תלמידי חכמים שידעו ש"ס... בקבוצת הלומדים הקבועים יש כמה בחורים שלולי השיעור לא היו לומדים כלל גם בזמן ששהו בבניין הישיבה. למותר לציין שהשיעור, מלבד מה שגורם להם לפתוח גמרא וללמוד בהבנה, הוא גם מחזק אותם למשך כל היום, כי בלימוד של מסכתות ברכות ושבת ישנם הרבה מאוד סוגיות אקטואליות הנוגעות לחיי היום יום של כל אחד ואחד.

לאחר כמה שנות איסוף עצות מניסיונם של אנשים וממקורות מקצועיים עבור שכרות נכונה מייין בפורים, ללא תופעות לוואי כמו כאבי ראש או בטן, בחילות או הקאות, סיכמתי על עמוד אחד את כללי השתייה

שמחת פורים בצורה הנכונה, הנחה בקנסות, ונקודות זיכוי במס הכנסה, כל זה ועוד במקור 'קול העם'

איזה משלוח מנות אתם רוצים לקבל?

איזה משלוח מנות אנחנו רוצים לקבל? תשובה: את המשלוח מנות שאתם הייתם רוצים לקבל! ונפרט: משלוחי המנות שאנו שמחים לקבל, ואף זוכרים למשך זמן רב את הנותנים, הם משלוחי מנות שבאים לידי שימוש, כגון מאפה בית /בקבוק מים קטן שימושי לכולם מיץ ענבים ויין חלב / ומוצרי חלב כלי שימושי / משחק כלי נוי לבית וכדו' מאשר ממתקים לסוגיהם ושתייה מתוקה שעוברת חיש הלאה וכלל לא זוכרים מי נתן מה, אגב המחיר הוא 10-15 ש"ח למשלוח פשוט, בדיק כמו משלוח שעשוי ממתקים ושתייה מתוקה, על כן אם כבר אתם רוצים לשמח את השני תתנו לו דבר שימושי.

בתקוה לשינוי

עצות לשכרות נכונה מהיין

לאחר כמה שנות איסוף עצות מניסיונם של אנשים וממקורות מקצועיים עבור שכרות נכונה מייין בפורים, ללא תופעות לוואי כמו כאבי ראש או בטן, בחילות או הקאות, סיכמתי על עמוד אחד את כללי השתייה, סוגי היינות וכו'. ניתן לקבלו בפקס ע"י השארת הודעה ברורה (של מס' הפקס המקבל והאם צריך תיאום לשליחה) בטל': 02-5410988 תא קולי מס' 54785, או במייל חוזר אוטומטי ע"י שליחת המילה 'שכרות' (בלי י') אל: gmail.com@3007489 (מי שיש לו עצות נוספות שהוכחו לו מניסיונו האישי כיעילות ולא מופיעות בעמוד הנשלח, נשמח לקבלם באפשרויות הנ"ל לטובת הציבור בעתיד). יה"ר שנזכה לנצל את יום הפורים כדבעי מחבר 'דיני היין ומיץ הענבים'.

שווי מחצית השקל של תורה

לאילו הנוהגים לתת זכר למחצית השקל כשווי משקל מחצית השקל של תורה, ניתן לשמוע את שווי הכסף העדכני במספר 0772062842, הנתונים מתעדכנים בזמן אמת מהבורסות וממוקדי המסחר העולמיים.

בברכת התורה

פורים יום שמחה והשרשה לכח התפילה

פורים הוא יום מסוגל מאד לתפילה, ובוודאי שחיזוק בתפילה הוא חשוב מאד והכח של תפילה תמיד הוא גדול, אך ע"י גודל השמחה בפורים שרואים מהו כח התפילה, כך יתחזק בתפילה כל השנה. ובאמת פורים הוא שונה מכל החגים, שבכל חג מתעורר ההשפעה שהייתה בזמן הנס, אף בזמן הזה, אך בפורים עיקר הנס לא היה בתקופת פורים כלל, אלא רובו בניסן, ואח"כ בסיון, "וליהודים הייתה", זה כבר היה בסיון בזמן אגרות שניות, ובי"ג אדר נצחו היהודים את מי שקם עליהם להרגם, ונחו בפורים, אלא שתקנו לקבוע יום שמחה להודות להשי"ת על כל הניסים שעשה אתנו בכל התקופה ההיא, וכמש"כ הרמב"ם בסוף מנין המצות הקצר.

וא"כ פורים הוא יום שמחה והשרשה של כח התפילה, וככל שאדם יותר ישמח ביום זה ויודה ויכיר על הניסים שנעשו מכח התפילה יותר ישתרש בו כח התפילה כל השנה תמיד, וכל הסגולות של יום הפורים שכתוב עליו שהוא ככיפורים, הוא

ע"י שירבה בשמחה ובמשתה היין (לא הוללות), וישמח ויודה להשי"ת על הניסים, יוכל לקבל את כל ההשפעות והישועות שיש בפורים כיום כיפור, שע"י השמחה נשרש בלב כח התפילה, ההודאה וההכרה להשי"ת, וזהו עיקר תכלית האדם.

לעסוק בשידוכים

היות שבתים רבים הוקמו בעזרת ד' בסיוע רעיונות שהוזכרו במדור זה, נבקש שכל מי שיש בידו עוד רעיונות לעזור להקים עוד בתים בישראל, ניתן לשתף אתנו במייל a0533163916@gmail.com אודות הרעיון שהוזכר במכתב הקודם בעניין 'שדכן לחיפוש', לשלם כל חודש לשדכן איזה סכום רק על החיפוש להצעות מתאימות (מלבד דמי השדכנות), ולעדכן על התקדמויות כמה פעמים בשבוע, כמו הרבה רעיונות יש בזה דעות חלוקות, יש שעודדו את זה מאד, ויש שחששו להוצאה כספית שאינו שווה לכל נפש (נציין שהסכום הראוי לתת לשדכן גם אינו מוחלט, ובמכתב הקודם נפלה טעות הדפוס בסכומים (דולרים במקום שקלים, ותן לחכם...) מכיוון שהתקבלו בקשות מכאלו שרוצים את הרעיון הנ"ל, וע"מ שנוכל לגבש ולהוציא את הרעיון לפועל נבקש מהמעוניינים לפנות למייל הנ"ל.

י.מ.

מקום שליבו חפץ

לקהל האברכים בארה"ק, ברצוננו לעדכן לאברכים בני העלייה אשר חפצים במקום תורה שליבם חפץ, לקראת זמן הקיץ הבעל"ט, בסיעתא דשמיא נפתח הרישום במיזם התורני החדש 'מקום שליבו חפץ', להתאמת מסגרות כוללים לאברכים בכל התחומים והגילים, ותכני הלימוד והמלגות, בהתאם לרצונותיו של האברך והתאמתו למסגרת הראויה. האברכים וכן ראשי הכוללים המעוניינים להיעזר במיזם המאגר בקרבו אוצר מופלא של מאות רבות של מקומות תורה איכותיים בכל רחבי הארץ, יכולים להירשם דרך מערכת "נדרים פלוס" ע"ש 'מקום שליבו חפץ', או בקו 'קול מבי מדרשא' - 077 2519000 שלוחה 66.

בברכת התורה

רבני מקום שליבו חפץ

הברכות שיברכו בביאת המשיח

בס"ד במכון תורת הקרבנות ביררו לפני מספר שנים את פרטי הברכות שיברכו בביאת המשיח, וזכו שמרן שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוק"ל עבר על רוב הדברים והסכים להם. כעת ניתן להשיג מגנט מהודר עם הברכות לחלוקה בחיידרים, בתי ספר וכו', בפנייה לדוא"ל 6183447@gmail.com. ייתן השי"ת שנוזכה בקרוב לראות פני משיח ולהתגלות כבוד מלכות שמים.

גדולתם של ישראל

לפני כשלושה שבועות שטחנו מבוקשנו במדור זה, אודות נער כבן 17 אשכנזי שהוריו לא זכו עדיין לעשות לו בר-מצוה, ונשמתי משכה את רוחו ונפשו - נשמה של יהודי - אל אבינו שבשמים, והוא הגיע אל בית הכנסת המרכזי בהוד השרון, כדי לבקש להניח תפילין אחי שיחי' הציע לו תפילין של אבינו הג"ר מרדכי רינהולד זצ"ל, והוא החל לראשונה בחיים להניחם יום יום או לפני לכתו אל התיכון או בשובו ולפני השקיעה, בהסכמת ההורים שלו שהוא יניח תפילין ויתפלל. נסינו למצוא ארגון שמעניק תפילין ל'נשמה יהודית' אבל לא מצאנו, אז הצענו את השתדלותנו במדור 'רשות הרבים' של יתד נאמן בדבר מצוה זו, שיש סיכוי שהבחור יתקרב עוד ועוד ליהדות ואף הוריו, ויקוים בנו: והשיב לב... אבותם.

הבקשה פורסמה בבוקר יום שלישי, ולא עבר זמן והטלפונים החלו להגיע עוד שבועיים וחצי לאחר הפרסום! כדי לזכות ולתת לבחור תפילין. כל בקשה מאיתנו היה לה סיפור מאחוריה שרק מי שלומד את פרשות השבוע תרומה פקודי על נדבת הלב ועל נשיאת הרוח שהיו בקרב עם-ישראל שהם הם אלו שד' ביקש את נתינתם, בגלל טהרת ליבם, היווה את בני לתוכו הורידו את השכינה הק' אלינו.

ומה שהיה אז, זה קורה היום. כ-60 משפחות ביקשו לזכות ולתת תפילין! ומי שלא הציע תפילין, ביקש לחזקנו במצווה! המשפחה הראשונה שהתקשרה 'זכתה' והם ביררו דרך אחי שיחי' את נוסח הסבא של הבחור בפולין לפני השואה, וביום פורים קטן נסעו אליו לביתו והתקבלו על ידי הבחור ואמו שתחי', לחוות בגדולתן של עם-ישראל, איך המעלות שהיו בזמן בניין המשכן וכליו, נמצאים בתוכנו. אשרינו מה טוב חלקנו וירושתנו

משפחת רינהולד

כדאי לדעת

מי שסיימה לימודי מקצוע הוראה במקום מוכר (לאו דווקא תואר אקדמאי) זכאית/לנקודת זיכוי אחת במס הכנסה במהלך כל השנה שאחרי סיום הלימודים או השנה שאחריה - לפי בחירתו/ה. יש למלא טופס 119 ולשלוח למעסיק או למס הכנסה בהליך כמו תאום מס. נקודת הזיכוי הזו ניתנת גם רטרואקטיבית על שנים קודמות, בררו אצל המעסיק או במס הכנסה. אם יורד לכם מס הכנסה - כדאי לבדוק! אני הרווחתי באמצעות ההטבה הזו למעלה מאלף ש"ח.

בהצלחה, ב.א.

"איגוד משמר המלך"

כידוע חילול דברי קדושה, מביא צרות וייסורים לעולם, ברוחניות ובגשמיות, ומעורר מידת הדין גם על עוללים צעירים.

גואל צדק בב"א. לתשומת לב מנהלות בתי הספר. הדברים עוצבו כאגרת מעוצבת בתוך מגילה יפיפיה ומרשימה שנשלחה לכל המיילים של בתי הספר ע"מ לתלותן בחדר המורות.

שנזכה להרבות כבוד שמים

צ. ליזרון. טל': 0527681934

הנחות בקנסות

בשנה האחרונה זכינו ב"ה לטפל בכמה מקרים של קנסות בלתי מוצדקים. ניתן לקבל אצלינו את כל המידע שנצבר בידינו על הנחות בקנסות או ביטול קנסות אגד או עירייה שאינם מוצדקים. יש לשלוח את המקרה למייל C84433@gmail.com ובל"נ נשתדל לענות לכל הפונים.

(מתוך 'רשות הרבים' - יתד נאמן, ב' אד"ב תשפ"ד)

וכפי הנראה אנשים אינם מודעים לחומרת העניין, ולהלכות הקשורות בו וחושבים שזהו מנהג או חומרה. יש לדעת שאלו הלכות הכתובות בשו"ע ובגמרא, ומחייבות את כולנו כדי שלא ניכשל, והדין הוא על כל "שם" ו"שם" בנפרד. כמורות, מזכירות ועובדות הוראה שונות, הדבר בידינו לטוב ולמוטב. מורה יקרה, אם תלמידותיך תתרגלנה מגיל צעיר לגעת בספרי קודש רק בידיים נקיות, זו הזכות שלך. בידיך הדבר שכל ספרי הקודש יונחו בכבוד ובסדר הנכון בכיתה (ולא בערמות על השולחנות). בזכותך יכולים דפי קודש להגיע לגניזה בצורה הראויה. ואם אפילו ילדה אחת תיזהר מלכתוב פסוקים וש"ש על כל דף ומבחן, נחסך חילול השם. אם צילומים מיותרים של מקצועות קודש לא יישארו בכיתה, כמה בזיון הקודש ימנע. ואם לא ייכתבו דברי קודש כמו פסוקים, מאמרי חז"ל וכדו' במקצועות החול, העברית, היסטוריה, גאוגרפיה, טבע ועוד והיה זה שכרך. הדברים הללו הם הרגל שנעשה טבע, וכך נרבה קדושה בעולם ונקרב ביאת

דקה מתוקה - שישים שניות מרתקות על הדרך היומי

מה אפשר לראות על האדם ללא רוח הקודש?

בבא מציעא דף יט

לפני הנכרי

המצוה בשמחה, והביא את דברי הגמרא בשבת (קל, א) 'ש' אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב' שמצות מילה עושין בשמחה. כשסיפרו מעשה זה קמיה מרן הגר"ח קנייבסקי, שאלו אותו האם רוח הקודש הופיעה בבית מדרשו של מרן הגרא"ל שידע לומר שצריכים לחזור ולמול עצמם, השיב הגר"ח קנייבסקי: אכן אמת שלרבנו יש רוח הקודש, אבל לזה לא נצרך רוח הקודש, זה אפשר לראות על האדם בלי רוח הקודש.

צדיק כתמר יפרח (עמ' כג)

שלשה בחורים מאחת המדינות בדרום אמריקה נכנסו להתברך ממרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל. לאחר שיצאו מחדרו ביקש רבנו לומר להם שיחזרו לעשות הטפת דם ברית. הבחורים הסתודדו ביניהם כמה דקות ואז אמרו שאכן ידוע להם שרבנו צודק ולא נימולו כדין אלא ע"י רופא נכרי כי חשבו שזה בסדר, ורבנו שלח אותם למוהל הרב נתן הרציג שהוא מומחה לכך, ואכן ר' נתן עשה הדבר כדת וכדין. לאחר מכן שוב נכנסו לרבנו וקבלם בשמחה גדולה מאד והרעיף עליהם ברכות, ורבנו דיבר על כך שעשו

האזינו לתוכנית 'הפוח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

האם מותר לאכול ולשתות לפני סעודת פת?

מאכל מסוים לפני הסעודה - וכגון שאוכל מאכל מסוים שמקובל לאוכלו על קיבה ריקה, ולכן הוא נאכל דווקא קודם הסעודה - מותר להקדימו ולברך עליו לפני הסעודה. וכן מותר לשתות מעט משקה לפני הסעודה, כדי לפטור את המשקאות שבסעודה מברכה ראשונה לכל הדעות [ראה במקורות].

[שו"ע ריא, ה, ומשנ"ב כח; בו"מ דרשו, 23-24; וראה שו"ע קעד, ז]

פת שברכתה 'המוציא', קודמת לכל המאכלים. וברוב המקרים, חובה להקדימה מסיבה נוספת - שכאשר מתעתד לאכול סעודת פת, אסור לברך על מאכלים נוספים שמתעתד לאכול, כדי שלא לגרום 'ברכה שאינה צריכה'; ועליו לאוכלם בתוך הסעודה, שאז הם נפטרים בברכות הפת. ועם זאת, אם ישנה סיבה לאכילת

האם סדר מסוים הנהוג בסעודה דוחה את דיני הקדימה?

עד שיביאו לפניו את השני, אף כשעל פי סדר דיני הקדימה הוא קודם לראשון. וכמו כן, אם חפץ לאכול שני מאכלים, אשר מנהג המקום, או מנהגו שלו, לאוכלם בסדר מסוים - מטעמי בריאות, או מטעמים אחרים - רשאי לאוכלם כפי הסדר הנהוג, גם אם לפי דיני הקדימה יש להקדים את השני לראשון.

[שו"ע ריא, ה, משנ"ב לא, ושעה"צ כ; בו"מ דרשו, 25]

כל דיני הקדימה לברכה שעליהם למדנו, אינם אמורים באופן שחפץ לאכול באותה שעה מאכל אחד בלבד, ומונח לפניו מאכל אחר חשוב יותר, כגון שהמאכל שאינו חפץ לאכול חביב יותר מהמאכל שחפץ לאכול; או שהמאכל שחפץ לאכול אינו משבעת המינים, והמאכל האחר הוא משבעת המינים. וגם כשחפץ לאכול שני מאכלים, אך רק אחד מהם מונח לפניו, אינו צריך להמתין

מי שבירך 'מזונות' על אורז ומונחים לפניו גם 'פתיתים' - האם נפטרו הפתיתים מברכה?

לאוכלו, לכאורה נחשב שהתכוון במפורש לפטורו. ואם המאכל האחר חשוב יותר מהראשון רק לפי אחת השיטות בדיני הקדימה - וכגון שאחד מהם מין שבעה, והשני אינו מין שבעה אך חביב יותר - יש לחשוש לשיטה האחרת, אשר על פיה המאכל האחר אינו חשוב יותר, וממילא נפטר בברכת הראשון, ולכן אין לברך שנית על המאכל האחר.

[שו"ע ריא, ה, ומשנ"ב לב ו'לג; וראה בו"מ דרשו, 26; וראה היטב משנ"ב רז, כא]

האוכל מספר מאכלים שברכתם שווה, לכתחילה יכוון לפטור את כולם בברכתו; ובדיעבד, נפטר כל מאכל המונח לפניו. ובתנאים מסוימים, פוטר גם מאכלים שלא היו לפניו [- ראה במקורות!]. ברם, אם בהתאם לכל השיטות בדיני הקדימה המאכל האחר חשוב יותר מהמאכל שבירך עליו - וכגון שבירך 'מזונות' על אורז, והביאו לפניו 'פתיתים', וחביבותם בעיניו שווה - אין המאכל האחר נפטר בברכת הראשון אלא אם התכוון במפורש לפטורו. [ואם המאכל החשוב מונח לפניו ובדעתו

* סדר הקדימה לברכה לשני מאכלים משבעת המינים, הוא על פי סדר הזכרתם בתורה: "אֶרֶץ חֲטָה וְשִׁעֲרָה וְגִפְן וְתַאֲנִה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשָׁ". וכל הסמוך ל'ארץ' הראשונה, חשוב יותר מהסמוך ל'ארץ' השנייה, אך הסמוך ל'ארץ' השנייה, חשוב יותר מהרחוק מה'ארץ' הראשונה. ולפיכך, סדר חשיבותם הוא: חיטה, זית, שעורה, תמר, גפן, תאנה ורימון.
* גרגירי חיטה ושעורה שברכתם 'האדמה' - נחלקו הפוסקים אם הם נכללים בדין הקדימה הנ"ל וקודמים לפרי משבעת המינים שברכתו 'העץ'.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

באיזה מקרה ראוי שלא לשתות לאחר סעודת פת?

כגון כריך וכל תכולתו, ולא מפת וממאכל נוסף הנאכל בפני עצמו, [וראה עוד במקורות].

ויש אומרים, שהצמא מחמת אכילתו אינו חייב בברכת המזון מדאורייתא עד שישתה, ולכן ראוי שישתה, על מנת שיתחייב מדאורייתא לכל הדעות; ומאידך, אם לא שתה לפני ברכת המזון, ראוי שלא ישתה לאחר ברכת המזון עד סוף 'שיעור עיכול', כדי שלא ישוב ויתחייב בברכת המזון מדאורייתא לדעה זו.

[שו"ע קפד, ו, משנ"ב כא רכב, וביה"ל ד"ה בכזית; ב"מ דרשו, 17, 18 ו-20, וראה שם, 21]

האוכל פת, צריך לברך ברכת 'המוציא' אפילו על 'משהו', משום שאסור לאכול ללא ברכה ראשונה, אולם, ברכת המזון אין לברך אלא לאחר אכילת כזית בתוך 'כדי אכילת פרס' [9-2 דקות, לשיטות השונות]. ונחלקו הפוסקים בנוגע לשיעור כזית - אם הוא כשליש 'ביצה', או כחציה, ולמעשה אין לברך אלא על כחצי 'ביצה'.

ולדעת רוב הראשונים, מדאורייתא אינו חייב לברך ברכת המזון אלא כשאכל 'כדי שביעה', כפי שנאמר: "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ". וצריך שהשביעה תהיה מהפת וממה שנאכל יחד עמה,

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוסי' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666